

"AM AHL AND THE NIGHTVISITORS"

(Amahl en de nachtelijke bezoekers)

Opera van Gian-Carlo Menotti

High-fidelity weergave, gesynchroniseerd
met levensgroot geprojecteerde kleuren-
slides, genomen op Curacao.

in de EMMAKERK - Rio Canario

op

dinsdag, 20 december 1960, 8 uur n.m.,

woensdag, 21 december 1960, 8 uur n.m.,

en

vrijdag 23, december 1960, 7.30 uur n.m.

Bij de uitgang collecte voor het orgelfonds.

VERENIGDE PROTESTANTSE GEMEENTE VAN CURACAO

Korte inhoud van het Libretto

Indien U op de avond van de uitvoering voluit van de prachtige muziek en de kleurenslices wilt genieten, doet U er goed aan de korte inhoud van het stuk enigermate in U op te nemen.

AM AHL EN DE NACHTELIJKE BEZOEKERS

Korte ouverture. Amahl begint te spelen op de herdersfluit. Amahl is buiten, moeder in de hut.

Amahl wordt binnengeroepen: "Time to go to bed" - bedtijd. Hij komt eindelijk.

Moeder: Waarom bleef je zolang buiten?

Amahl: O moeder, U moest eens naar buiten gaan om te kijken. Er is nog nooit zo'n lucht geweest. Het is net of de hemel mooi is gemaakt voor een koningsbal. Boven ons dak hangt een ster, zo groot als een raam en de ster heeft een staart en hij gaat langs de hemel als een wagentje, dat in brand staat.

Moeder is ten einde raad over alle fantasieverhalen van Amahl, en dat terwijl er niets meer te eten is en er geen vuur in de haard brandt. We zullen moeten gaan bedelen.

Moeder: Mijn zoontje een bedelaar. . . .

Amahl: Huil maar niet, lieve moeder, ik zal een goede bedelaar zijn. En hij fantaseert weer een mooi verhaal.

Moeder en Amahl gaan slapen: Good night!

In de verte naderen de drie koningen Balthazar, Melchior en Kaspar (is erg doof) met hun page.

Koningen: We komen van verre en we moeten nog verder. Hoe ver, kristallen ster? (ze vertellen van de reis, die ze gehad hebben, van wat ze hebben meegemaakt onderweg, enz.)

De koningen kloppen aan de deur van Amahls huis. Amahl gaat kijken wie er is, schrikt, gaat terug naar zijn moeder, die hem natuurlijk niet gelooft. Driemaal achter elkaar.

Amahl: Moeder, als ik de waarheid zeg, zult U me niet geloven!

Moeder: Probeer het eens voor de verandering.

Amahl: Er zijn drie koningen en één van hen is zwart.

De moeder gaat zelf kijken, schrikt wel even en laat dan de koningen binnen.

5. Intochtsmars van de koningen. Zij zetten hun geschenken neer. Kaspar heeft een papegaai. Moeder gaat buiten hout halen en dan is er een gesprek tussen Amahl en de koningen.

Amahl: (tegen Balthasar) Bent U een echte koning? Koning: Ja.

Amahl: Heeft U koninklijk bloed? Koning: Ja.

Amahl: Kan ik het zien? Koning: Het is precies als 't jouwe.

Amahl: Wat heeft dat dan voor nut? Koning: Geen enkel.

Amahl: Waar woont U?....

Amahl vertelt zelf van zijn schapen en de geit, die allemaal weg zijn.

Nu gaan we bedelen, leuk hè?

Gesprek met Kaspar (Kaspar heeft een kistje met toverstenen tegen allerlei ziekten en een laadje met drop (liquorice).

Kaspar: Hier, neem maar wat! (Take some).

6. Moeder komt terug en stuurt Amahl uit om de herders te halen. Gesprek tussen moeder en koningen.

Moeder: Wat een mooie dingen, wat een goud!

Koningen: Het zijn de gaven voor het Kind.

Moeder: Het Kind? Welk Kind?

De koningen beschrijven het Kind, maar de moeder betreft alles op Amahl.

7. Dan komen de herders. De herders en de herderinnen roepen naar elkaar: Kom ga mee met Amahl om onze gaven naar de koningen te brengen. Moeder laat hen binnen. Allerlei vruchten worden aangeboden. De koningen bedanken. Dan doen de herders een paar dansen voor de koningen, een langzame en een vlugge dans.

Koning: Dank U wel voor de dansen en de gaven, maar we moeten nu goede nacht wensen. De herders gaan zingende weg.

Amahl: (tegen Kaspar) Neem me niet kwalijk, mijnheer, maar heeft U onder Uw toverstenen niet één om een kreupel jongetje beter te maken?

Kaspar: Hè? (Amahl durft niet nog eens te vragen).

Amahl: Het doet er niet toe. Welterusten.

8. Allen slapen, behalve de moeder.

Moeder: Al dat goud, al dat goud. Ik vraag me af of rijke mensen wel weten wat ze met al dat goud kunnen doen? Een kind voeden, vuur maken, brood roosteren, etc. Nu brengen ze het naar een kind dat ze niet eens kennen. Al neem ik er iets van, ze zullen het niet missen. Als ik er eens iets van neem voor mijn kind. . . . . voor mijn kind.

(De page betrapt haar, grijpt haar en slaat alarm).

Page: Zij heeft goud gestolen, geef het terug. (Amahl vliegt in blinde woede op de page toe).

Amahl: Als je m'n moeder pijn durft te doen, als je durft, als je durft, dan sla ik je op je hoofd en zal ik je een stomp geven tegen je tanden. Mijnheer de Koning, laat hij haar loslaten, mijn moeder kan niets verkeerd doen.

(De Koning vraagt om stilte en zegt): Dat geld mag je wel houden. Het Kind dat wij zoeken heeft het geld niet nodig. Op liefde alleen bouwt hij zijn koninkrijk. Zijn doorboorde handen zullen geen scepter houden, zijn omkranst hoofd zal geen kroon dragen. . . . . Hij zal spoedig onder ons rondwandelen. Hij brengt ons nieuw leven en ontvangt onze dood. De sleutels van zijn stad behoren toe aan de arme. Laten we nu gaan, vrienden.

Moeder: Wacht, neem het goud terug. Op zo'n koning heb ik m'n hele leven gewacht. Als ik niet zo arm was, zou ik een gave van mezelf meegeven.

Amahl: Laat mij mijn krukken geven, moeder, misschien heeft het kind ze nodig en deze heb ik zelf gemaakt.

(Amahl steekt zijn krukken omhoog om ze aan de koningen te geven).

Moeder: Je kunt niet. . . . .

Amahl: Ik kan lopen, moeder, ik kan lopen!

Koningen: Hij kan lopen, hij kan lopen!

Moeder: Hij loopt, hij loopt. . . . .

Koningen: Dit is een teken van het Heilige Kind. We moeten de nieuwgeboren Koning prijzen.

Amahl kan nu dansen en springen. Hij wil graag zelf de krukken bij het Kind brengen.

Een ontroerend afscheid tussen moeder en zoon: "Ik zal je erg missen".

Slot: De herders komen weer, en zingen: O goede dageraad, dageraad van vrede. . . . .